

ühhestki asjast kü!; mil ael on temma truu omma liggimese wasto? Eks ta ei kiso igas asjas omma pole ja ei karda seal jures patto egga ei tunne halledust,* kui ta teist pettab, warrastab risub ja wahhest kogguni tappab!

Mi pea, kui temma moistma hakkab, ei olle temma sees tõsidsust ja tannalikko meelt, Summala egga omma liggimise wasto. Allam pettab üllemat, kui ta truu ei olle sees, mis ta peab ollema, waid on päewa-petja, laisk ja holimata ommas ammetis, omma pole kiskudes! Üllem waewab saggedaste ommad allamad lüa tõ ja mu wisiga, omma ahnet himmo täites, kes ial kü ei sa."

Selle peale kostis Jehowa Summal: „Mis teie arvate, kas teie üksi siin üllel mind peate kiitma ja mulle tänno laulo laulma? Minna ollen sesamma ma peal, mis ma siin taewas ollen! Kes on teie seast, kes kõi lo-
dud hinged teab nimme pärrast nimmetada?"
Ja kui nad järrele mõtlejid, siis ei leitud sedda ka nende seast; agga Jehowa Summal ütles:

„Wadake! innimestele ollen ma mele ja mõistuse annud, parrem kui mu lomale, et ta teab head kurjast ärawallitseda. Ma ollen temmale ette pannud õnnistamist ja ärawandumist, wallitsego temma isse, mis temma teab ennesele tarwis ollewad, sedda sowigo ja tehko temma ka teisele. Sedda kurja, mis temma teisele teeb ehk sowib, sedda peab temma mitme wõrra sama ja waewa al ollema, kunni temma patto-unnest ärkab!"

Kristiinnimene wata!

Wõtta kurjad mõtted saata
Õmmost ihhust hingest wälja
Enne, kui se aeg on hilja!
Pühhas kirjast sa jo tead,
Et sa kohto ette pead
Üks kord ikka tulles
Ja siis seal ka ollema.
Kül seal Ingli paasun hääb
Kokko kutsuda neid puab,
Kes on ilmast ärra läinud
Kus nad mõnda waewa näinud.
